

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002 og 4210720001	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 18. februar 2019	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 18.03.2019

Opgave 1

Anders Andersen havde arvet en sum penge efter sin onkel. Han ville derfor opfylde en drøm om at købe en ældre Porsche, som han ville bruge til hyggekørsel i weekenderne. På nettet så han, at Brian Bryld havde en Porsche 956 fra 1965 til salg for 700.000 kr. Anders syntes, at bilen så fantastisk ud, og han kontaktede derfor Brian, der fortalte, at bilen fremstod med alle originale dele og yderst velholdt. Den havde kun kørt 40.000 kilometer og var rent liebhaveri. Efter en kort prøvetur tilbød Anders at købe bilen for 650.000 kr., hvilket Brian accepterede.

Søndagen efter kørte Anders stolt til træf i Porsche-klubben. En af de andre deltagere mente dog, at bilen ikke havde originale fælge, ligesom sidespejlene heller ikke var originale. Andre mente, at heller ikke motoren var original. Anders blev meget skuffet og kørte straks hen til Brian og klagede. Brian fastholdt, at der var tale om originale dele, men medgav, at det var en særlig udgave, der ikke var så kendt og eftertragtet. Efter disse oplysninger krævede Anders, at handlen skulle gå tilbage, hvilket Brian nægtede.

Anders udtog herefter stævning ved Brians hjemting med påstand om, at Brian skulle anerkende, at handlen skulle gå tilbage. Han vedlagde samtidig udkast til skønstema og spørgsmål til skønsmanden om, i hvilket omfang bilen var forsynet med originale dele.

Dagen efter fristen for svarskriftet kunne Anders se på sagsportalen, at Brian ikke havde afgivet svarskrift. En uge senere fremkom svarskriftet, og Anders ringede til retten for at høre, hvorfor der ikke var blevet afsagt udeblivelsesdom. Dommeren forklarede, at Brian havde ringet til retten morgenen efter udløbet af fristen for afgivelse af svarskrift og fortalt, at han var sygemeldt på grund af en brækket arm og derfor var blevet forsinket med svarskriftet.

Det fremgik af svarskriftet, at Brian ikke havde spørgsmål til skønsmanden, og at han foreslog, at Dansk Veteranbil Klub skulle foreslå en skønsmand. Anders tilsluttede sig dette, hvorefter retten rettede forespørgsel og fik bragt Simon Swift i forslag. Anders meddelte, at han var i tvivl om, hvorvidt Simon Swift var inhabil.

Retten fastsatte herefter frist for aflevering af processkrift om eventuelle habilitetsindsigelser. Anders indleverede rettidigt et processkrift, hvori han påstod, at Simon Swift var inhabil, da han var medlem af samme golfklub som Brian. Brian afleverede ikke noget processkrift inden for fristen.

Retten afsagde herefter en kendelse om, at Simon Swift ikke var inhabil. Anders mente, at denne afgørelse var forkert, og at han skulle have medhold, når modparten ikke afgav processkrift.

Simon Swift afgav 14 dage senere skønserklæring. Det fremgik heraf, at alle bilens dele var originale, men at der som anført af Brian var tale om en særlig variant. Efter besvarelsen af spørgsmålene anførte Simon som konklusion, at bilen var original, men at prisen for denne model var væsentligt lavere, og at Anders derfor havde gjort en rigtig dårlig handel og nok betalt 150.000 kr. for meget.

På baggrund af skønserklæringen ønskede Anders dels at nedlægge et nyt anbringende om, at han var blevet snydt, og at handlen derfor kunne ophæves, dels at nedlægge en ny subsidier påstand om betaling af 150.000 kr.

Brian mente, at sagen på denne måde fuldstændig ændrede karakter, og at Anders derfor ikke skulle have adgang til disse ændringer.

Spørgsmål

1. Var det korrekt, at retten ikke afsagde udeblivelsesdom, da Brian ikke afleverede svarskrift rettidigt?
2. Kunne Anders have indbragt spørgsmålet om inhabilitet for landsretten?
3. Har Anders ret i, at han burde have haft medhold i inhabilitetsspørgsmålet, når Brian ikke afgav rettidigt processkrift?
4. Skal retten tillade, at Anders nedlægger et nyt anbringende og en ny subsidiær påstand?

Opgave 2

Theo Thiesen, der boede og arbejdede i Hamborg, Tyskland, skulle på ferie i Danmark i sommeren 2018. Theo Thiesen ville køre til Danmark og lejede derfor en bil fra det tyske biludlejningsfirma "Autovermietung Hamburg". Ifølge aftalen skulle han hente bilen på kontoret i Hamborg den 1. juli 2018 kl. 9.00 og aflevere bilen senest den 1. juli 2018 kl. 17.00 hos et biludlejningsfirma i Aarhus, "Udlejning Aarhus", som det tyske selskab havde indgået en samarbejdsaftale med. Ifølge samarbejdsaftalen sørgede Udlejning Aarhus for tilbagelevering af bilen fra Aarhus til Hamborg.

Den 1. juli 2018 hentede Theo Thiesen bilen hos udlejningsfirmaet og kørte mod Danmark. I Aarhus parkerede han bilen på det aarhusianske udlejningsfirmas parkeringsplads. Theo Thiesen var ikke en erfaren bilist, så under parkeringen kom han til at træde på speederen i stedet for bremsen, hvilket forårsagede en større skade på en af det aarhusianske udlejningsfirmas udlejningsbiler. Det aarhusianske udlejningsfirma sendte bilen til reparation, og udbedringen af skaden kostede 68.000 kr.

Da Theo Thiesen nægtede at betale beløbet, rettede Udlejning Aarhus henvendelse til deres advokat med henblik på at få en vurdering af, om de skulle gå videre med sagen ved domstolene. Udlejning Aarhus mente ikke, det var besværet værd, hvis sagen skulle føres i Tyskland, så advokaten blev forespurgt, om Udlejning Aarhus kunne anlægge sagen mod Theo Thiesen ved de danske domstole.

I forbindelse med udlejningen havde Theo Thiesen tegnet en kasko- og ansvarsforsikring hos det tyske forsikringselskab "Versicherung Hamburg", der havde hovedkontor i Hamborg, Tyskland. Udlejning Aarhus var af den overbevisning, at kravet på 68.000 kr. også kunne rettes mod forsikringselskabet og spurgte derfor også advokaten, om der – forudsat at Theo Thiesen kunne stævnes i Danmark – tillige var mulighed for at inddrage forsikringselskabet i sagen mod Theo Thiesen i Danmark.

Da Theo Thiesen kom hjem, rettede han henvendelse til forsikringselskabet og oplyste dem om, at han havde været involveret i et uheld, så forsikringselskabet måtte forberede sig på, at der ville blive rettet krav fra såvel Autovermietung Hamburg og Udlejning Aarhus. Forsikringselskabet oplyste Theo Thiesen om, at de ikke mente, forsikringen dækkede skaderne, da han havde handlet uforsvarligt. Forsikringselskabet anlagde herefter sag mod Theo Thiesen med henblik på at få ham til at anerkende, at han var ansvarlig for skaderne, og at Theo Thiesen derfor skulle dække ethvert beløb, som Udlejning Aarhus og Autovermietung Hamburg ville gøre gældende mod Versicherung Hamburg. Stævningen blev indleveret ved retten i Hamborg den 2. august 2018.

Den 15. august 2018 anlagde Udlejning Aarhus sag ved Retten i Aarhus mod Theo Thiesen og Versicherung Hamburg. Såvel Theo Thiesen som forsikringselskabet gjorde i svarskriftet gældende, at retten skulle afvise sagen som følge af den påbegyndte tyske sag. Retten afsagde den 20. august 2018 kendelse om, at sagen kunne fortsætte ved retten.

Theo Thiesen var utilfreds med, at han nu både skulle forsvare sig i Tyskland og Danmark og var derfor uenig i rettens afgørelse. Han kærede derfor rettens kendelse til landsretten den 28. august 2018. Den 31. august 2018 afviste landsretten kæremålet fra Theo Thiesen.

Spørgsmål

1. Giv en begrundet redegørelse for, om Udlejning Aarhus kan anlægge sagen mod Theo Thiesen ved de danske domstole.

2. Kan kravet mod Versicherung Hamburg inddrages i sagen mod Theo Thiesen i Danmark?
3. Var det korrekt, at Retten i Aarhus ikke afviste sagen som følge af den tyske sag?
4. Var det korrekt, at landsretten afviste kæremålet fra Theo Thiesen?